

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 3T/34/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411010106
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tamaškovič
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4411010106.65

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci senátom zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimírom Tamaškovičom a prísediacich sudcov Pavla Židuliaka a Heleny Barovej v trestnej veci obžalovaného H.. H. O., narodeného XX.XX.XXXX a O.. U. O., narodeného XX.XX.XXXX pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a iné, na základe obžalôb prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv/493/10 zo dňa 16.02.2011 a 1Pv/117/11 zo dňa 19.04.2011, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 27.04.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

X. H.. H. O., narodený XX.XX.XXXX v Š., bytom K. G.,
V. XX,

X. O.. U. O., narodený XX.XX.XXXX v K. G., bytom K.
G., F.. O. XXXX/XX,

sú vinní, že

1. obžalovaní H.. H. O. a O.. U. O.

dňa 27. februára 2010 po 23.00 h. v dome na I. T. č. X v meste K. G. po hádke obžalovaného H.. H. O. s jeho vtedajšou manželkou P. O., v priebehu ktorej obžalovaný H.. H. O. dal P. O. facku, obžalovaný H.. H. O. zavolať obžalovaného U. O., ktorému povedal, aby P. O. podržal, obžalovaný U. O. ju chytil okolo pása, obžalovaný H.. H. O. jej stolárskou páskou zalepil ústa, ruky jej dal za chrbát a tieto jej páskou zviazal, takto zviazanú ju spolu odniesli do garáže, kde ju položili na zadné sedadlo osobného motorového vozidla značky Peugeot 407 a takto ju odviezli, pričom obžalovaný H.. H. O. ju udieral po celom tele a hlavne po tvári a fackoval ju, dal jej pásku dole z úst a vyhrážal sa jej, že ak ho udá, urobí z ich syna sirotu, lebo ju zabije, pričom ju stále udieral, čím jej spôsobil viaceré povrchové kožné odreniny a škrabance na tvári v oblasti líca vľavo, opuch s malou krvnou podliatinou na dolnej ústnej pere vpravo, krvnú podliatinu na ľavom ramene, malé povrchové krvné podliatiny na zápästiach oboch rúk, kožnú odreninu na lakti vľavo, krvnú podliatinu na chrbte pod lopatkou vľavo a malú krvnú podliatinu na chrbte pod pravou lopatkou s dobou liečenia a pracovnej neschopnosti v trvaní do 7 dní,

2. obžalovaný H.. H. O.

v mesiaci jún r. 2010 na I. T. v meste K. G. sa viackrát vyhrážal zabitím poškodenej P. O. a jej synovi I. O., a to tak, že prostredníctvom X. Y. odkázal, že do 30 dní zabije poškodenú a jej syna, odvtedy P. O. prenasledoval, gestami jej ukazoval, že ju podreže, vyhrážal sa pritom zabitím, na to dňa 8. 7. 2010 asi o 13.50 h vo dvore domu na F. T. XX v meste K. G. sa vyhrážal poškodenej P. O. a jej matke Q. O., že ich zabije,

3. obžalovaný H.. H. O.

dňa 15. februára 2011 o 17.00 h. na W. T. v meste K. G. pohybom ruky naznačil poškodenej P. O., že ju podreže, v dôsledku čoho v súvislosti s predchádzajúcimi konfliktmi medzi nimi táto mala odôvodnenú obavu z toho, že túto svoju hrozbu aj uskutoční,

teda

Obžalovaný H.. H. O.

v bode I.

- iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,
- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle ublížiť na zdraví, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu,
- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - násilím, a na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode II.

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a takýto čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode III.

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a takýto čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

Obžalovaný O.. U. O.

v bode I.

- poskytol inému pomoc na to, aby inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - násilím a na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchali

Obžalovaný H.. H. O.

v bode I.

- zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v znení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 428/2012 Z. z. (ďalej len Trestný zákon), s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona,

v bode II.

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona,

v bode III.

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona,

Obžalovaný O.. U. O.

v bode I.

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona formou účasti podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Za to im súd ukladá

Obžalovanému H.. H. O.

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Obžalovanému O.. U. O.

Podľa § 183 odsek 2 Trestného zákona s použitím ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému H.. H. O. ukladá povinnosť, aby nahradil poškodenej B. G. V., U.. W.. so sídlom O., V. D. X, IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 14,47 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod spisovou značkou 2Pv/493/10 dňa 16.02.2011 obžalobu na obvineného H.. H. O., narodeného XX.XX.XXXX v Š., trvale bytom K.É. G., I. č. X a U. O., narodeného XX.XX.XXXX v K. G., trvale bytom K. G., F.. O. číslo XXXX/XX, pre v bode 1. na obvineného H.. H. O. zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, obvineného U. O. pomoc k zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 21 odsek 1 písmeno d) k §

183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona a pomoc k prečinu ublíženia na zdraví podľa § 21 odsek 1 písmeno d) k § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a v bode 2. na H.. H. O. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

1. obvinení H.. H. O. a U. O.

dňa 27. februára 2010 po 23.00 h v dome na I. T. č. X v meste K. G. po hádke obvineného H.. H. O. s jeho vtedajšou manželkou P. O., v priebehu ktorej obvinený H.. H. O. dal P. O. facku, obvinený H.. H. O. zavolať obvineného U. O., ktorému povedal, aby P. O. podržal, obvinený U. O. ju chytil okolo pása, obvinený H.. H. O. jej stolárskou páskou zalepil ústa, ruky jej dal za chrbát a tieto jej páskou zviazal, takto zviazanú ju spolu odniesli do garáže, kde ju položili na zadné sedadlo osobného motorového vozidla značky Peugeot 407 a takto ju odviezli, pričom obvinený H.. H. O. ju udieral päšťami po celom tele a hlavne po tvári a fackoval ju, dal jej pásku dole z úst a vyhrážal sa jej, že ak ho udá, urobí z ich syna sirotu, lebo ju zabije, pričom ju stále udieral, čím jej spôsobil pomliaždenie hlavy v oblasti vlasatej časti temena, pomliaždenie tváre v oblasti nosa, ľavého oka, brady, obdivoch líc a úst s opuchom červene pier, pomliaždenie hrudnej steny na zadnej strane vľavo, pomliaždenie ramena a lakťa ľavej hornej končatiny a pomliaždenie stehna ľavej dolnej končatiny s predpokladanou dobou liečenia a pracovnej neschopnosti v trvaní 10 až 12 dní,

2. obvinený H.. H. O.

v mesiaci jún r. 2010 na I. T. v meste K. G. sa viackrát vyhrážal zabitím poškodenej P. O. a jej synovi I. O. a to tak, že prostredníctvom X. Y. odkázal, že do 30 dní zabije poškodenú a jej syna, odvtedy P. O. prenasledoval, gestami jej ukazoval, že ju podreže, vyhrážal sa pritom zabitím, na to dňa 8. júna 2010 asi o 13.50 h vo dvore domu na F. T. XX v meste K. G. sa vyhrážal poškodenej P. O. a jej matke Q. O., že ich zabije,

Okresná prokuratúra Nové Zámky podala dňa 19.04.2011 pod sp. zn. 1Pv/117/11 obžalobu na obvineného H.. H. O. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 15. februára 2011 o 17.00 h na W. T. v meste K. G. ohybom ruky naznačil poškodenej P. O., že ju podreže, v dôsledku čoho v súvislosti s predchádzajúcimi konfliktmi medzi nimi táto mala odôvodnenú obavu z toho, že túto svoju hrozbu aj uskutoční.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/74/2011 zo dňa 21.04.2011 boli vyššie uvedené trestné veci spojené na spoločné konanie s tým, že spoločné konanie bude vedené pod číslom 3T/34/2011.

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/34/2011 zo dňa 13.06.2013 bol obžalovaný H.. H. O. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. V ďalšej časti bol obžalovaný H.. H. O. oslobodený podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Zámky 1Pv/117/2011 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona pre skutok zo dňa 15.02.2011. Obžalovaný U. O. bol podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Zámky 2Pv 493/10 zo dňa 15.02.2011 zo skutku v bode 1. Na základe odvolania tak obžalovaného H.. H. O. ako aj Okresnej prokuratúry Nové Zámky bolo uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/84/2013 zo dňa 29.10.2013 rozhodnuté tak, že bol zrušený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 13.06.2013 sp. zn. 3T/34/2011 a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prejednal a rozhodol. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/34/2011 zo dňa 27.11.2014 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný H.. H. O. a U. O. boli oslobodení podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Zámky 2Pv 493/10 zo dňa 15.02.2011 zo skutku uvedeného v bode 1. obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní. Obžalovaný H.. H. O. bol tiež oslobodený aj pre prečin nebezpečného vyhrážania. Obžalovaný H.. H. O. bol podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Zámky 1Pv 117/2011 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona pre skutok, ktorého sa mal dopustiť dňa 15.02.2011, pretože skutok nie je trestným činom. Uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/18/2015 zo dňa 25.08.2015 bol na základe odvolania Okresnej prokuratúry Nové Zámky zrušený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/34/2011 zo dňa 27.11.2014. Vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby

ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/34/2011 zo dňa 05.02.2018 bolo rozhodnuté identicky ako predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 27.11.2014. Na základe odvolania Okresnej prokuratúry Nové Zámky bol uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/65/2018 zo dňa 26.07.2018 zrušený rozsudok OS Nové Zámky sp. zn. 3T/34/2011 zo dňa 05.02.2018. Súčasne bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Súčasne Krajským súdom v Nitre bolo nariadené, aby trestná vec obžalovaných vedená na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 3T/34/2011 bola prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu. Z predmetného uznesenia tiež vyplýva, že senát v novom zložení je povinný vykonať dokazovanie odznovu a zákonným spôsobom vedený právny stanoviskom vo veci, ktoré vyslovil odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 25.08.2015.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, poškodených P. O., Q.Y. O., X. Y., H.. W. W., Y. O.. Súd oboznámil čítaním zápisnice o výsluchoch svedkov X.. G. S. V., Q. S., P. Y., Q. B., X.. H. G.Í., A. B., H.. H. P., R. Y., Q.. U. O., V. O., V. R., H. Q., B. E.. Súd tiež vykonal znalecké dokazovanie spočívajúce vo výpovedi znalca MUDr. Gavaľu a oboznámením výpovede znalkyne a znaleckého posudku znalkyne Šubovej. Tiež bolo vykonané dokazovanie oboznámením obrazovozvukového záznamu o výpovedi svedka Q.. I. O., listinné dôkazy.

Obžalovaný H.. H. O. sa ku skutku zo dňa 15.02.2011 vyjadril v tom smere, že sa žiadne vyhrážanie nestalo. V predmetný deň išiel vo vozidle so svojím bratom, pričom si všimol, že za ním ide poškodená P. O. a vzhľadom k tomu, že bol prepustený z väzby tak sa bál, aby ho za niečo neoznámila a tak išiel na políciu na W. T., kde to chcel oznámiť, avšak nikto mu neotváral. Keď vychádzal z polície, tak videl ako poškodená ide vozidlom okolo a bola v ňom sama. Neukazoval jej žiadne gestá.

Ku skutku zo dňa 27.02.2010 uviedol, že tento skutok sa nestal, všetko si to vymyslela poškodená P. O.. Žiadne zranenia nemala. Nebolo možné, aby ju niesli po strmých schodoch a tak ako ona popisuje, tiež nie je možné, aby ju naložili do auta v garáži. V predmetný deň vo večerných hodinách boli v reštaurácii J. D., kde sa poškodená opila a odišli domov. Ona išla spať hore do izby a on ostal dole. Ráno, keď sa zobudil a prišla poškodená domov, ktorá vyzerala ako keby bola uplakaná, mu povedala, že ich bola udať za to, že ju zbili.

Ku skutku z júna 2010 obžalovaný uviedol, že sa nikdy poškodenej P. O. nevyhrážal, a tiež sa nevyhrážal ani jej matke. Ďalej poukazoval na skutočnosti uvádzané v obžalobe ohľadom dátumov a časov výsluchov. Z uvedeného urobil záver, že sa nemohol vyhrážať, lebo sa poškodená P. O. mala nachádzať na polícii. V období od 27.02.2010 do júna 2010 fungovali normálne a boli aj na poľovačke spolu.

Obžalovaný U. O. sa už na podrobnosti nepamätal, ale uviedol, že v ten večer spal v izbe a jeho brat zaspal v spálni. Z oboznámenej jeho výpovede z hlavného pojednávania vyplýva okrem iného aj to, že dňa 27.02.2010 zaspal a zobudil sa až na druhý deň, keď ho budil jeho otec. Keď išiel dolu schodmi, tak stretol P. O., s ktorou sa pozdravili a nič zvláštne si na nej nevšimol. Počas toho ako býval u otca, tak nemal žiadne konflikty s poškodenou O. a vzťah s maloletým I. mal tiež dobrý. Zo skutku sa necíti byť vinným, nakoľko vtedy spal.

Z výpovede poškodenej P. O. vyplýva, že dňa 27.02.2010 sa pohádala so svojím bývalým manželom, napadol ju a nad ráno išla na ošetrenie. Bývalý manžel ju bil, bola zviazaná stolárskou páskou, obaja obžalovaní ju zobrali do auta, dali ju na zadné sedadlá. Páskou ju zviazali ešte hore v dome tak, že ju zväzoval obžalovaný O. a pomáhal mu U. O., ktorý ju držal. Po schodoch ju niesli tak, že jeden ju držal za hornú časť tela a druhý za nohy a vtedy sa doumierala. Zniesli ju do garáže, kde bolo vozidlo, do ktorého ju dali na zadné sedadlá, pričom obžalovaný U. O. šoféroval a obžalovaný H. O. najskôr sedel vedľa neho a potom si presadol dozadu, kde ju bil aj fackami a aj päšťami po celom tele. Vo vozidle sa vozili asi hodinu, bola tma, takže nevie kadiaľ chodili. Keď prišli domov, tak hneď volala svojej matke, ktorá prišla pre ňu a išli na pohotovosť a potom na políciu, kde povedala, že bola napadnutá obžalovaným a že prítomný bol U. O., ale ten ju nebil. Keď boli vo vozidle, tak jej obžalovaný H. O. vulgárne nadával a hovoril jej, že ju zabije. Ona sa aj bránila, a asi obžalovaného O. W.. aj koplá. Tomuto incidentu predchádzalo to, že sa bola spolu s bývalým manželom obžalovaným H. O. spolu s S. zabávať v J. D., kde popíjali alkoholické nápoje, avšak neboli opití.

Ku skutku z júna 2010 uviedla, že obžalovaný H. O. uviedol X. Y., že ju zabije, zabije aj jej syna I. a aj seba, pričom X. Y. jej to prišla povedať. Aj po tomto incidente obžalovaný H. O. vulgárne po nej vykrikoval a zvykol jej ukazovať gestá rukou pod krk, že ju podreže. Z konania obžalovaného mala veľký strach o seba a aj o syna I.. X. Y. povedal konkrétne slová, že odkáž P., že ju zabijem a zabijem aj syna I.. Obžalovaný H. O. sa zvykol vyhrážať zabitím aj jej matke pričom jeden incident sa stal na F. T., kde sa vyhrážal obžalovaný H. O. jej matke tak, že jej vulgárne nadával a povedal jej, že ju zabije.

Ku skutku zo dňa 15.02.2011 uviedla, že v tento deň jej obžalovaný rukou ukázal gesto, že ju podreže a udialo sa to na W. T., pričom ona to išla hneď oznámiť. Mala strach, lebo obžalovaný začal znova za ňou chodiť. Na základe návrhu obžalovaného bolo prečítané trestné oznámenie poškodenej P. O., ktoré podávala dňa 16.02.2011 a z ktorého vyplýva, že obžalovaný H. O. dňa 15.02.2011 v čase asi o 17 hodine sa na ulici W. v K. G. gestom ruky - pravou rukou prešiel pod krkom naznačujúc podrezanie vyhrážal zabitím poškodenej P. O., v ktorej týmto konaním vzbudil u poškodenej obavu o svoj život ako aj o život jej syna, ktorý bol s ňou vo vozidle. Súd tiež oboznámil zápisnicu o výpovedi poškodenej z prípravného konania zo dňa 17.09.2010, z ktorej vyplývajú skutočnosti tak, ako sú popísané v skutkových vetách rozsudku.

Zo všetkých výpovedí svedkyne - poškodenej P. O. aj z prípravného konania, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené ako aj z jej výpovedí na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že dňa 27.02.2010 ju obžalovaný H.. H. O. za pomoci svojho syna U. O. zviazali, odniesli do auta, v ktorom počas jazdy ju obžalovaný H.. H. O. udieral a vyhrážal sa jej zabitím. Je tiež jednoznačné, že poškodená musela konať proti svojej vôli a trpieť konanie obžalovaných proti svojej vôli. Tiež jej boli konaním obžalovaného H.. H. O. spôsobené zranenia. Z jej výpovedí tiež vyplýva, že s obžalovaným nemali dobrý vzťah, neustále jej vulgárne nadával, a vyhrážal sa jej zabitím a to aj v mesiaci jún jej po svedkyni X. Y. odkázal, že ju do 30 dní zabije, zabije aj ich syna a potom seba a tiež dňa 08.07.2010 sa na F. T. v areáli E. vyhrážal zabitím tak jej ako aj jej matke za súčasného vulgárneho nadávania im. Z výpovedí poškodenej P. O. vyplýva, že aj dňa 15.02.2011 sa jej gestom ruky vyhrážal obžalovaný H.. H. O. zabitím.

Z výpovede poškodenej Q. O. vyplýva, že si na presný dátum nespomína, ale bolo to v lete roku 2010, kedy na F. T. v jej objekte prišiel obžalovaný H.. H. O. a cez otvorené okno za prítomnosti aj jej dcéry - poškodenej P. O. a jej syna I. vyhrážal zabitím a urážal ich. Tieto vyhrážky počul minimálne pán Y., ktorý tam bol prítomný. Dcéra sa jej často sťažovala, že sa jej obžalovaný vyhráža, pričom raz jej v noci volala, že ju obžalovaný H.. H. O. zbil, niekde ju zavlíkol a urobil to spolu s U. O.. Jej dcéra bola celá modrá a opuchnutá. Zobrala ju do nemocnice, kde jej robili rôzne vyšetrenia. Presne si už nepamätala, kedy bola vypovedať na polícii. Dcéra jej volala dňa 28.0.2010 niekedy nad ránom.

Z výpovede svedkyne X. Y. vyplýva, že si už presne nepamätá, kedy išla k poškodenej O. a po ceste pri nej postál obžalovaný H.. O., ktorý jej povedal, že má odkázať P., že do 30 dní ju zabije a zabije aj malého, a keď jej toto hovoril, mal zdvihnutý prst a správal sa ako nepríčetný. O incidente, ktorý sa mal odohrať dňa 27.02.2010 jej hovorila poškodená O. toľko, že boli na nejakej akcii a keď sa vrátili, tak jej dal obžalovaný H.. O. facky, zviazal jej ruky, mal mu pomáhať aj jeho syn U., potom ju mali naložiť do auta a mali s ňou chodiť po meste.

Z výpovede svedkyne H.. W. W. vyplýva, že niekedy v mesiaci jún sa nachádzala v areáli na F. T., kde počula ako jeden muž vykrikuje na dve blondínky, z ktorých jednu poznala z videnia a bola to P. O., že zabijem ťa. Do predmetného incidentu sa poznali len z videnia a potom keď bola u nej doma, tak jej P. O. hovorila, že ju mal jej muž spolu s jeho synom zviazať, dať ju do auta a niekam ju zobrať. Ukazovala jej aj nejaké fotky, na ktorých vyzerala, ako keby bola zbitá. O tom, že sa im mal vyhrážať obžalovaný H.. O. sa dozvedela od P. O.. V čase incidentu ona tvár toho muža čo sa vyhrážal nevidela, iba počula, nevedela, ako vyzerá manžel P. O.. Nebola si istá, či sa ten muž vyhrážal v množnom čísle alebo v jednotnom. Potom ako ona počula tie vyhrážky, prišla za ňou poškodená P. O., ktorá sa triasla a plakala.

Z výpovede svedka Y. O., brata obžalovaného H.. O. vyplýva, že dňa 15.02.2011 bol s bratom, išli autom a manželka obžalovaného H.. O. išla za nimi a keďže jeho brat bol prepustený z väzby, tak postáli pred políciou na W. T., aby sa vyhli nejakým konfliktom. Nevidel, že by sa bol obžalovaný vyhrážal poškodenej P. O.. Keď obžalovaný vystúpil pred políciou z vozidla, tak išiel smerom k polícii a išiel tam preto, lebo sa bál, aby ho poškodená za niečo neudala. Vzhľadom k tomu, že si svedok na podrobnosti nepamätal, bola na návrh strany konania prečítaná zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania, z ktorej výpovede

vyplýva okrem iného aj to, že dňa 15.02.2011 išiel s bratom autom, a po určitej dobe, keď vošli na ulicu F., si všimli, že pri artézskej studni stojí vozidlo Volvo S40 K.-XXXCX a keď okolo neho prešli, tak sa pohlo za nimi, a on povedal bratovi, nech ide na políciu, aby nemal problémy. Keď boli na W. T. pred políciou, tak obžalovaný vystúpil z vozidla, išiel k dverám a po chvíli ako tam stál sa otočil a išiel naspäť k vozidlu. Ako tam stál, tak jeho manželka išla okolo veľmi pomaly, následne nastúpil do vozidla a išli preč. Celú dobu mal výhľad na svojho brata. Nevidel žiadnu gestikuláciu smerom na poškodenú.

Z výpovede znalca MUDr. Pavla Gavaľu vyplýva, že poškodená utrpela zranenia a to viaceré povrchové kožné odreniny a škrabanec na tvári v oblasti líca vľavo, opuch s malou krvnou podliatinou na dolnej ústnej pere vpravo, krvnú podliatinu na ľavom ramene, malé povrchové krvné podliatiny na zápästiach oboch rúk, kožnú odreninu na lakti vľavo, krvnú podliatinu na chrbte pod lopatkou vľavo a malú krvnú podliatinu na chrbte pod pravou lopatkou. Tieto zranenia mohli vzniknúť otvorenou rukou, pevným uchopením rukou, fackou, ale aj udretím päšťou. Intenzita násillia bola malá. Zranenia nemohli byť spôsobené pádom na nejaké plošné predmety. Zranenie, ktoré utrpela poškodená mohli u nej vyvolať bolestivosť v trvaní 4 až 5 dní a prechodný kozmetický defekt mohol pretrvávajúť 7 dní. Ide o malé poranenie na tele. Dĺžka liečenia a PN maximálne do 7 dní. Násillie na poškodenú účinkovalo opakovane minimálne 7 až 8 krát mechanizmom nárazu tlaku a ťahu. Poškodená bola obmedzovaná len bolestivosťou, inak ovplyvňovaná v bežnom spôsobe života nebola. Všetky zranenia u poškodenej vznikli u nej v krátkom časovom slede po sebe.

Súd so súhlasom strán konania oboznámil zápisnice o výpovediach svedkov X.. G. S. V., Q. S., P. Y., X.. H. G., R. Y., H.. H. P., A. B., Q. B., X. V., Q.. U. O., V. O., V. R.Ž., H. Q., B. E. a X. W..

Z oboznámenej výpovede svedkyne X.. G. S. V. vyplýva, že dňa 27.02.2010 bola spoločne s obžalovaným a poškodenou P. O. v cubánskom klube, kde sa zabávali, požívali alkoholické nápoje, avšak s mierou. Neboli opití. Pokiaľ požívala aj P. O., tak vedela rozpoznať dôsledky svojho konania. Celá zábava bola v priateľskom duchu. Od oboch sa dozvedela, že došlo medzi nimi k nejakej hádke. Keď sa aj stretli po dni 27.02.2010 nebolo vidieť, že by boli medzi nimi nejaké problémy. Asi tak mesiac po zábave v J. D. jej P. O. hovorila, že ju obžalovaný H.. O. zbil, a hovorila tiež, že tam bol aj jeho syn U.. Tiež jej ukazovala aj fotografie, na ktorých bolo vidieť, že mala modriny po tvári.

Z oboznámenej výpovede svedka Q. S. vyplýva, že spolu s manželkou G. sa boli s obžalovaným a jeho manželkou P. O. zabávať v J. D. niekedy v mesiaci február 2010, alebo začiatkom marca 2010. Oboch pozná minimálne 10 rokov. Keď boli spolu, tak nemala žiadne zranenia. Asi tak v marci alebo v apríli 2010 mu P. O. povedala, že ju obžalovaný H.. O. fyzicky napadol, že ju zbil. Tiež mu neskôr povedala, že bol do toho zapletený aj U. O.. Raz mu H. O. povedal, že P. bola fyzicky zbitá, ale nevedel, kde a kým. Minimálne v jednom prípade si všimol, že P. išla na svojom vozidle a s odstupom asi jedného auta išiel za ňou U. O., čo mu prišlo divné a preto usúdil, že ju asi sledoval. Nevidel, že by dňa 27.02.2010 bola P. O. tak opitá, že by bola vracala, že by spadla na WC a že by bol s ňou nejaký problém. Myslel si, že majú harmonické manželstvo. V období februára 2010 nevidel na poškodenej žiadne zranenia.

Z oboznámenej výpovede svedka P. Y. vyplýva okrem iného aj to, že tak obžalovaného ako aj P. O. pozná asi 15 rokov. Bol zamestnanec jeho firmy. Keď pracoval u nich vo firme, pričom tam nastúpil dňa 01.03.2010 si nevšimol žiadne zranenia na P. O.. Žili normálne, nikdy nebol svedkom žiadnej hádky. V júli 2010 mu obžalovaného H.. O. brat povedal, že H. je zadržaný kvôli tomu, že sa mal P. vyhrázať. Je pravda, že videl fotografie P. O., na ktorej mala modriny na tvári, chrbte, rukách, ale nikdy nevidel, že by tie zranenia mala aj v skutočnosti. Dňa 08.07.2010 bol v práci a bol tam prítomný aj obžalovaný H.. O.. Keď sa stretol s P. O., tak mu nehovorila, že by mala byť napadnutá, nebolo na nej vidieť nič, čo by nasvedčovalo, že došlo medzi ňou a jej manželom k nejakým hádkam resp. k fyzickému konfliktu.

Z oboznámenej výpovede svedka X.. H. G. vyplýva, že obžalovaný H.. H. O. je jeho druhý bratranec. Býva v dome, ktorý je zošíkma k domu obžalovaného. Asi tak mesiac pred tým ako obžalovaného zadržali, ho tento vyhľadal a pýtal sa ho ako má postupovať, keď ho P. neustále napáda. Tiež mu povedal, že všetko je to vymyslené lebo ho chcú dostať z domu. Nevie presne kedy, ale dozvedel sa, že obžalovaný H.. O. bol zadržaný z toho dôvodu, že sa mal vyhrázať svojej manželke P.. Na poškodenej žiadne zranenia nevidel. Spoluzitie medzi obžalovaným a P. O. hodnotil ako dobré. Nikdy sa mu P. nestážovala, že by ju jej muž bol bil, vydieral ju. Nikdy nebol svedkom žiadneho incidentu medzi nimi a v ulici pôsobili ako slušný pár.

Z oboznámenej výpovede svedka R. Y. okrem iného vyplýva aj to, že jeho priateľka je svokrou obžalovaného H.. H. O.. V deň, keď obžalovaného O. zadržali policajti mohlo byť niečo po obede, kedy bol so svojou priateľkou a jej dcérou P. a jej synom I. na F. T. XX, keď tam prišiel obžalovaný O., ktorý zostal stáť s autom na parkovisku, stiahol okno na svojom aute a začal vykrikovať smerom na P., že je kurva vyjebaná, že ju zabije a že zabije aj tú starú kurvu, jej mater. P. sa celá triasla, bála sa ho. On bol prítomný len pri jednom vyhrážaní sa. Niekedy vo februári volala P. svojej matke, že ju obžalovaný H.. O. zbil a vyhrážal sa jej zabitím. Jeho priateľka, teda matka poškodenej P. išla hneď k P., brala ju na lekárske ošetrenie. Videl na nej, že je celá modrá, mala dobitú tvár, pery mala napuchnuté. Pod očami mala modré, na rukách mala stopy po zviazaní a na chrbte mala tiež modriny. Povedala mu, že ju jej manžel spolu so svojim synom U. O. zviazali v ich dome, potom ju zobrali autom niekde mimo mesta. Auto mal šoférovať U. a H. ju celou cestou bil po tvári. V ten deň bola u nich a keď si išla domov pre veci a pýtala sa U., čo a ako, tak jej povedal, že on celú noc spal, že sa nič nestalo.

Z oboznámenej výpovede svedka H.. H. P. okrem iného vyplýva, že bol susedom obžalovaného a jeho manželky. Pred vypuknutím tohto problému nikdy si nevšimol medzi nimi žiadne hádky. Charakterizoval by ich ako mimoriadne tichých susedov. Jedného dňa mu ukazovala farebné fotografie, na ktorých bola dobitá, mala pri nose nejakú krv, ústa mala roztrhnuté a povedala mu, že tieto zranenia jej spôsobil O.. Keď mu ukazovala tieto fotky, tak O. stál vedľa nej a povedal jej, aby neklamala lebo ju nikdy nebil. O. mu potom tiež hovoril, že on jej tie zranenia nespôsobil. Na O. si nevšimol nikdy žiadne zranenia. Nikdy nevidel žiadne násilné konanie vo dvore alebo v dome obžalovaného. Nikdy nevidel, ani nepočul žiadne hádky a ani kriky. Keby bolo v noci odišlo auto od obžalovaného, tak by si to asi všimol lebo treba pridať viac plynu.

Z oboznámenej výpovede svedkyne A. B. okrem iného vyplýva, že P. O. pozná asi 15 rokov a obžalovaného O. od doby, čo sa zobrali. Raz jej P. spomínala, že sa ide rozvádzať, že H. je vo väzbe kvôli tomu, že ju zbil, bližšie k tomu nevedela uviesť nič.

Z oboznámenej výpovede svedka Q. B. okrem iného vyplýva aj to, že P. O. pozná cez svoju manželku a potom spoznal aj jej manžela. Stretávali sa len sporadicky. Niekedy v lete roku 2010 sa dozvedel od svojej manželky, že H. je vo väzbe kvôli tomu, že zbil P..

Z oboznámenej výpovede svedka X. V. okrem iného vyplýva aj to, že je susedom obžalovaného H.. O. a jeho manželky P. O., majú spolu dvoj dom, teda jednu stenu majú spoločnú. Nikdy si nevšimol medzi nimi žiadne problémy, nepočul od nich žiadnu hádku ani krik. Na P. nevidel žiadne zranenia a nevidel žiadne fotky. Išlo o bezproblémovú rodinu.

Z oboznámenej výpovede svedka X.. X. O. za B. G. V. vyplýva, že poisťovňa uhradila náklady vynaložené za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencovi P. O. vo výške 14,47 €. V tejto výške si aj uplatnili svoj nárok na náhradu škody.

Z oboznámenej výpovede svedkyne Q.. U. O., poverenej príslušníčky OO PZ K. G. vyplýva, že mohlo dôjsť k omylu, keď neprepísala časový údaj v zápisnici o výsluchu svedkyne Q.Y. O. z 08.07.2010. Nevie si vysvetliť, prečo sa dostala do spisu nepodpísaná zápisnica, je však pravdou, že vytlačala z počítača viacero zápisníc. V závere uviedla, že išlo o chyby technického charakteru.

Z oboznámenej výpovede svedka V. O., príslušníka PZ K. G. vyplýva, že pani O. nepozná a na výpoveď zo dňa 08.07.2010 si nepamätá. On pracoval v tom čase ako kriminalistický technik a mohol byť prítomný pri prečítaní a podpísaní zápisnice. Podpis na zápisnici, ktorá mu bola predložená bol jeho.

Z oboznámenej výpovede svedka V. R., príslušníka PZ vyplýva, že obžalovaného O. nepozná a P. O. pozná len z toho dôvodu, že bola nahlásiť priestupok na O.. Oni začali nakoniec konať na základe odstúpenej lekárskej správy z nemocnice. Záznam, ktorý spisoval dňa 28.02.2010 je k oznámeniu poškodenej a spísal to, čo ona povedala. Nepamätal si, či poškodená oznamovala dve osoby alebo jednu osobu. Záznam o oznámení, že fyzicky napadol poškodenú jej manžel H. O. spisoval pán E.. Nerobil žiadny nátlak na O.. To, čo ona povedala, to on napísal. Prvý kontakt mala poškodená s pánom E.. Jemu žiadne fotky neukazovala a nepamätal si na to, že by bola poškodená udretá.

Z oboznámenej výpovede H. Q., príslušníka PZ okrem iného vyplýva, že obžalovaného a poškodenú pozná len z prípadu, ktorý realizoval a išlo o nebezpečné vyhrážanie. Presne si už nepamätal, či vypočúval aj poškodenú O., ale domnieval sa, že vypočúval pána O.. Znalecký posudok mu priniesla P. Š., text sľubu vypisoval on a podpísala ho P. Š..

Z oboznámenej výpovede svedka B. E., príslušníka PZ vyplýva, že v roku 2010 pracoval na stájej službe, avšak pokiaľ ide o osobu P. O., na túto osobu si nepamätá. Záznam do knihy denných udalostí vypisoval on, ale toto oznámenie mal potom riešiť V. R.. On sa potom už o ďalšie konanie nezaujímal. Ak je v knihe zapísané, že ju napadol manžel H. O., tak potom zahlásila iba túto osobu. Ak by mal podozrenie, že ide o závažnú vec, hneď by kontaktoval vyšetrovateľa. Nespomínal si, či mala na sebe poškodená nejaké zranenia.

Z oboznámenej výpovede svedkyne X. W. vyplýva, že vzťahy medzi ňou a P. O. neboli dobré, nakoľko došlo k vzájomnej výmene partnerov. Niekedy v lete v roku 2010 jej volala P. O. a žiadala od nej, aby svedčila voči H. O., že sa k nej správal agresívne, avšak ona s tým nič nechcela mať spoločné. Tiež jej P. povedala, že ak nepôjde svedčiť, tak to zariadi inak a bude ľutovať.

Z oboznámených výpovedí svedkyne U. W. vyplýva, že bola svedkom toho, ako H. H. O. na T. F. kričal niečo po svojej manželke ako aj jej matke. Tiež sa dozvedela od poškodenej P. O., že ju jej manžel fyzicky napadol a tiež jej ukázala fotky jej zranení. Tiež jej hovorila P. O., že obžalovanému H. H. O. potom ako ju zviazal, mal mu pomáhať aj jeho syn U. ju odniesť do auta. Zranenia, ktoré mala na fotkách jej spôsobil jej manžel. Ku skutku z dňa 15.02.2011 uviedla toľko, že v tento deň jej volala poškodená, ktorá jej hovorila, že jej manžel stojaci pri polícii opretý o svoje auto ukazoval pohybom ruky pod krkom, že ju podreže. Slová poškodenej potvrdil aj jej syn I.Á..

Súd oboznámil aj obrazovo-zvukový záznam z výpovede v tom čase maloletého I. O., z ktorého záznamu - výpovede vyplýva, že dňa 15.02.2011 v čase okolo 17.00 hod. išiel spolu s maminou na aute zo školy, pričom keď sa chceli ísť najesť, tak si všimli, že je za nimi jeho otec. Chceli sa ho striasť a tak zabočili do jednej uličky, avšak on išiel rovno. Následne sa vrátili na pôvodnú cestu a všimli si, že je už pred nimi a všimli si, že parkuje vozidlo pred políciou na W. T. a preto sa išli otočiť a chceli sa ísť najesť. Ako okolo neho prechádzali, tak už bol opretý o vozidlo a ukázal pohybom ruky akoby ich chcel podrezať. Báł sa ho, nakoľko už aj v minulosti boli prípady, že maminu zbil. Keď sa najedli, tak to jeho mamina volala nejakej kamarátke, a radila sa, či to má oznámiť.

Súd oboznámil aj znalecký posudok vypracovaný znalkyňou PhDr. Katarínou Šubovou ako aj jej výpoveď, pričom súd zistil, že spracovávala znalecký posudok na maloletého I. O., z ktorého posudku a následne výpovede znalkyne vyplýva, že z rozhovoru s ním zistila, že jeho otec, teda obžalovaný býval nervózny, veľa vecí rozbil lebo ich hodil o zem. Mamu videl doma, keď bola v tvári celá krvavá a ukazovala mu fotky, na ktorých mala modriny po celom tele. Mama mu vtedy povedala, že ju otec s nevlastným bratom zobrali do lesa a zbili ju. Otec bol za ním v škole a pri plote mu hovoril, že bude sirota, že ho mama opustí. Tiež uvádzal, že išiel s mamou v aute, keď si všimli, že je za nimi ich otec. Niekde odbočili, potom sa vrátili na pôvodnú cestu a videli ho ako parkuje pred políciou na W. T.. Ota potom videl opretého o auto a ukázal im pohybom ruky akoby ich chcel podrezať. Jeho pamäť a pozornosť sú neporušené, tiež neboli zistené tendencie k skresľovaniu. Dátum vypracovania posudku je uvedený v znaleckom posudku a odovzdávala ho policajtovi spolu so sľubom. Sľub a aj posudok odovzdávala naraz. Výpoveď maloletého možno považovať za vierohodnú.

Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením listinných dôkazov, z ktorých súd poukazuje najmä na lekársku správu o zraneniach poškodenej, výpis z knihy fonogramov a hlásení, uplatnený nárok na náhradu škody. Z uvedených listinných dôkazov vyplýva, že poškodená B. G. V. si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 14,47 Eur, titulom uhradenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej P. O.. Z lekárskeho správ ohľadom zranení poškodenej P. O. vyplýva, že bola napadnutá manželom, ktorý ju päsťami bil po celom tele, ale hlavne na hlave. V bezvedomí nebola a na dej si presne pamätá. Boli u nej zistené krvné odreniny a krvné podliatiny hlavne na hlave ako aj na celom tele. Z knihy fonogramov a hlásení vyplýva, že dňa 28.02.2011 oznamovala P. O. na políciu, že ju fyzicky napadol manžel H. O..

Z takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný H.. H. O. sa v bode jedna dopustil zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v znení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 428/2012 Z. z. (ďalej len Trestný zákon), s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, v bode dva prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a v bode tri prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Obžalovaný U. O. sa v bode jedna dopustil zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona formou účasti podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Uvedený záver mal súd preukázaný jednak výpoveďou poškodenej P. O., ktorá opakovane aj po uplynutí dlhšieho času popísala násilné konanie obžalovaných tak, ako je popísané v skutkových vetách rozsudku. Poškodená vo svojich výpovediach jednoznačne uvádzala, že ju dňa 27.02.2011 v nočných hodinách napadol jej manžel H.. H. O. takým spôsobom, že jej za pomoci U. O. v mieste ich trvalého pobytu prelepil ústa a ruky páskou, takúto zviazanú ju zanesli do garáže, kde ju naložili do motorového vozidla, a počas jazdy ju obžalovaný H.. H. O. opakovane udieral a vyhrážal sa jej, že ak ho udá, urobí z ich syna sirotu, lebo ju zabije.

Výpoveď poškodenej je potvrdzovaná aj výpoveďou Q. O., matky poškodenej, z ktorej výpovede vyplýva, že jej poškodená volala a povedala jej, že ju manžel napadol a nech k nej príde. Spoločne potom išli na pohotovosť, kde aj zdokumentovala fotograficky jej zranenia. Jej výpoveď je tiež podporená aj listinnými dôkazmi a to lekáorskými správami, z ktorých okrem iného vyplýva, že bola dňa 27.02.2011 napadnutá manželom. V neposlednom rade súd poukazuje aj na znalecký posudok vypracovaný znalcom z odboru zdravotníctva a farmácia MUDr. Gaval'om, ktorý objektivizoval zranenia u poškodenej, pričom ako príčinu vzniku týchto zranení uvádzal opakované násilie minimálne 7 až 8 krát mechanizmom tlaku a ťahu na miesta kde vznikli zranenia, pričom tieto zranenia mohli u poškodenej vzniknúť buď fackami alebo údermi pästou. Dĺžka liečenia a PN maximálne do 7 dní. Všetky zranenia u poškodenej vznikli u nej v krátkom časovom slede po sebe. Tiež súd poukazuje aj na výpovede svedkov X.. G. S. - V., Q. S., X. Y., H.. W. W., P. Y., R. Y., ktorým sa poškodená buď sťažovala, že ju obžalovaný za pomoci svojho syna U. O. zviazal, naložil do auta a bil ju, respektíve im ukazovala fotky o svojich zraneniach zo dňa 27.02.2010.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný H.. H. O. za pomoci obžalovaného U. O. poškodenú zviazali a odniesli do auta, kde ju obžalovaný H.. H. O. opakovane bil fackami a aj pästami, čím jej spôsobil zranenia a tiež sa jej vyhrážal, že ak ho udá, tak z ich syna urobí sirotu.

Zločinu vydierania podľa 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a spácha čin na chránenej osobe.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a spácha čin na chránenej osobe.

Zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, závažnejším spôsobom konania - násilím a na chránenej osobe.

Podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 odsek 4 Trestného zákona sa blízkou osobou na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom počítavala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 odsek 5 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, nebezpečného elektronického obťažovania podľa § 360b alebo financovania terorizmu podľa § 419c ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Obžalovaný H.. H. O. tým, že zviazal poškodenú, naložil ju do osobného motorového vozidla, kde ju bil a nemohla vystúpiť a vyhrážal sa jej, že ak ho udá urobí z ich syna sirotu, tak ju zabije, naplnil tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej zločin vydierania podľa 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona a s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Ku skutku pod bodom dva súd udáva:

Spáchanie skutku pod bodom dva rozsudku mal súd tiež preukázaný výpoveďou poškodenej P. O., svedkyne X. Y. ako aj výpoveďou poškodenej Q. O.. Z uvedených výpovedí vyplýva, že v mesiaci jún roku 2010 sa opakovane vyhrážal zabitím poškodenej P. O. a jej synovi I., pričom po svedkyni X. Y. jej odkázal, že ju do 30 dní zabije a tiež zabije aj syna, pričom X. Y. túto skutočnosť oznámila poškodenej. Tiež z výpovedí poškodených vyplýva, že dňa 08.07.2010 sa obžalovaný vyhrážal tak P. O. ako aj jej matke zabitím, ktorú skutočnosť mal súd za preukázanú z okrem výpovedí poškodených aj svedkov R. Y. a H.. W. W.. Vyhrážky, ktoré adresoval obžalovaný H.. H. O. poškodeným v kontexte s predchádzajúcim konaním obžalovaného sú spôsobilé v nich vyvolať obavu o svoj život a zdravie.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spácha čin na chránenej osobe.

Ku skutku pod bodom tri:

Aj spáchanie skutku zo dňa 15.02.2011 mal súd za preukázané, že ho spáchal obžalovaný H.. H. O., pričom súd vychádzal z výpovede poškodenej P. O., z ktorej vyplýva, že dňa 15.02.2011 na W. T. v meste K. G. v čase o 17.00 hod, jej obžalovaný H.. H. O. ukázal pohybom ruky, že ju podreže, pričom táto skutočnosť je podporená aj výpoveďou maloletého I. O. a svedkyne U. W.. Takéto gesto je vzhľadom na predchádzajúce konflikty medzi obžalovaným a poškodenu spôsobilé vyvolať u poškodenej obavu o svoj život a teda, že takúto vyhrážku aj uskutoční.

Obrana obžalovaného H.. H. O. spočívajúca v tom, že on dňa 27.02.2010 svoju manželku nenapadol, všetko je to vymyslené neobstojí, nakoľko existuje celý rad priamych a nepriamych dôkazov, ktoré preukazujú, že dňa 27.02.2010 v nočných hodinách aj za pomoci svojho syna U. O. konali tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku pod bodom jedna. Pokiaľ ide o jeho obranu ku skutku pod bodom dva rozsudku tak v tomto smere súd poukazuje tiež na výpovede poškodených, svedkyne X. Y. ako aj svedkov R. Y. a H.. W. W., z ktorých výpovedí tiež vyplýva, že obžalovaný H.. H. O. sa v mesiaci jún 2010 a aj dňa 08.07.2010 vyhrážal poškodenej P. O. zabitím, pričom dňa 08.07.2010 sa vyhrážal zabitím aj Q. O.. V neposlednom rade ku skutku tri, obžalovaný nepoprel, že by sa v predmetný deň nevideli spoločne

s poškodenou, ale práve ona mala byť tá, ktorá ho sledovala a preto išiel na políciu to nahlásiť, avšak na polícii mu nemali otvárať dvere, čo však nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Ani táto jeho obrana, že on sa jej nevyhrážal, neobstojí, a to ani v kontexte s výpoveďou jeho brata Y. O., ktorý potvrdzoval skutočnosť tak, ako ich uvádzal obžalovaný H.. H. O. a to z toho dôvodu, že ak by mal obavu, aby si na neho niečo nevymyslela a bol by pri polícii, tak je nelogické, aby odišiel z polície a uspokojil sa s tým, že mu dvere neotvorili, a poškodená odišla. Takéto jeho konanie sa prieči logickému mysleniu.

Obžalovaný U. O. sa tým, že pomáhal obžalovanému H.. H. O. spútať poškodenú, zobrať ju do auta a robiť vodiča naplnil tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej všetky znaky zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 138 písmeno d) Trestného zákona formou pomoci podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona. Tento záver je podložený vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďou poškodenej P. O., Q. O., svedkov X.. G. S., H.. W., X. Y. a R. Y..

Obrana obžalovaného U. O. spočívajúca v tom, že keď sa mal skutok stať, tak spal, neobstojí, nakoľko bola vyvrátená výpoveďou poškodenej P. O., jej matky, nepriamo aj výpoveďami svedkov, na ktorých súd poukázal vyššie.

Súd pri rozhodovaní o právnej kvalifikácii skutkov a uznaní viny postupoval v intenciách uznesenia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/18/2015 zo dňa 25.08.2015, nakoľko bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd odmietol vykonať dokazovanie navrhnuté obžalovaným H.. H. O., spočívajúcim v oboznámení zápisnice o vykonanej previerke na mieste, doložením W. V. R., nakoľko vykonanie týchto dôkazov nepovažoval za potrebné vykonať, keďže skutočnosti, ktoré by bolo možné ich vykonaním zistiť, boli zistené z iných vykonaných dôkazov. Súd nevidel dôvod, oboznamovať skutočnosti, či bolo technicky možné zniesť poškodenú z poschodia domu až do garáže, nakoľko z vykonaného dokazovania mal súd dostatočne preukázané, že sa skutok stal tak, ako ho popisuje poškodená. Pokiaľ ide o doloženie svedka V. R., tak súd tiež považoval za potrebné ho doložiť ku skutočnostiam, pre ktoré ho potreboval doložiť obhajca obžalovaného H.. H. O., ale daný návrh považoval za obštrukciu v konaní.

Obrana obžalovaného H.. H. O. o vymyslení si celého incidentu poškodenou nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Námietky obžalovaného spočívajúce v nepresnostiach uvádzaných v zápisniciach o výsluchoch P. O., Q. O. a X. Y. tiež neobstoja, nakoľko je zrejmé, že išlo len o písárske chyby. Ani jeho obrana spočívajúca v tom, že ak by v noci išiel s autom z garáže, muselo by to byť počuť, čo však nikto nepočul tiež neobstojí, nakoľko to, že svedkovia nepočuli v noci vozidlo obžalovaného ako vychádza z garáže, ešte neznamena, že sa tak nestal skutok ako ho popisuje poškodená. Záver súdu o spáchaní skutkov obžalovanými neoslabuje ani tá skutočnosť, že svedkovia X.. G., H.. H. P. a P. Y. charakterizovali manželov O. ako tichých, nekonfliktných a z miesta ich pobytu nezaregistrovali žiadne hádky a krik, nakoľko skutok pod bodom jedna sa stal v nočných hodinách a skutky pod bodom dva a tri sa stali mimo miesta ich pobytu.

Celková obrana obžalovaných je účelová, aby sa vyvinili zo spáchania trestných činov.

Súd nerozhodoval o podaných námietskach zaujatosti obžalovaného H.. H. O. proti konajúcemu sudcovi, senátu, nakoľko tieto námietky neboli podané včas, a sú založené na iných dôvodoch ako uvedených v ustanovení § 31 odsek 1 Trestného poriadku.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného H.. H. O. súd zistil, že tento dosiaľ nebol súdne trestaný. Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že tento sa síce dopúšťa priestupkov na úseku cestnej premávky, avšak týchto sa dopúšťať až po skutkoch, pre ktoré boli na neho podané obžaloby. Z miesta pobytu je hodnotený tak, že je rozvedený, má dve dospelé deti, nebol riešený pre správny delikt. Zo správy od probačnej a mediačnej úradníčky vyplýva, že obžalovaný probačný dohľad dodržiava a plní svoj účel. Z lekárskej správy o zdravotnom stave obžalovaného H.. H. O. súd zistil, že tento sa lieči pre viacero diagnóz, pričom sa trikrát do týždňa podrobuje dialýze a tiež má zdravotné problémy so srdcom.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného O.. U. O. vyplýva, že tento tiež dosiaľ nebol súdne trestaný. Z lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že pred spáchaním skutku sa nedopustil žiadneho priestupku, avšak v evidencii má záznamy za spáchanie priestupkov na úseku cestnej premávky. Z miesta pobytu je hodnotený ako slobodný, bezdetný a tiež nebol riešený pre správny delikt.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 odsek 3 písmeno e) Trestného zákona pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pri obžalovanom H.. H. O. postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, t. j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Priťažujúcu okolnosť u obžalovaného súd vzhliadol podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, t. j. že spáchal viac trestných činov. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade je pomer poľahčujúcich okolností k okolnostiam priťažujúcim v rovnováhe, nedochádza k úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 3, resp. odsek 4 Trestného zákona.

Za zločin vydierania podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody v trvaní od štyroch rokov do desiatich rokov.

Za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody v trvaní od troch rokov do ôsmich rokov.

Za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody v trvaní od jedného do troch rokov.

Za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody v trvaní od šiestich mesiacov do troch rokov.

Vzhľadom k tomu, že súd odsudzoval obžalovaného H.. H. O. za dva zločiny a dva prečiny, jeden v štádiu pokusu, postupoval podľa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona a trest ukladal podľa ustanovenia najprísnejšieho trestný, čo v danom prípade je zločin vydierania. Pri určovaní rozsahu trestnej sadzby a ukladaní trestu použil zásadu asperačnú, pričom však dospel k záveru, že takto určený rozsah trestnej sadzby by bolo pre páchatela neprimerane prísny a preto vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatela využil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu a trest uložil pod dolnú hranicu takto určenej trestnej sadzby. Súd pri ukladaní trestu zohľadňoval dĺžku konania, čas, ktorý uplynul

od spáchania skutku do vyhlásenia rozsudku, zdravotný stav obžalovaného (podrobuje sa dialýze, má viaceré ochorenia, kvôli ktorým je PN) a ustálil, že trest vo výmere dvoch rokov je vzhľadom na uvedené skutočnosti dostatočný a to aj vzhľadom na správu od probačnej a mediačnej úradníčky, kde počas probačného dohľadu, obžalovaný tento riadne dodržiaval. Súd výkon uloženého trestu podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, ktorú skúšobnú dobu považuje súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti za dostatočnú.

Súd je toho názoru, že takýto druh trestu a v takejto výmere je dostatočný na nápravu obžalovaného a odradenie ho od páchania trestnej činnosti do budúcnosti.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pri obžalovanom U. O. postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, t. j. že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Priťažujúcu okolnosť u obžalovaného súd podľa § 37 Trestného zákona nevzhladol. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade prevyšuje pomer poľahčujúcich okolností nad okolnosti priťažujúce, dochádza k úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 3 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona, a teda dochádza k zníženiu hornej trestnej sadzby o jednu tretinu. Za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody v trvaní od troch do ôsmich rokov, pričom po úprave v zmysle § 38 odsek 3 Trestného zákona, je zákonná trestná sadzba v rozsahu od troch rokov do 76 mesiacov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku a jeho účasti na páchaní skutku dospel súd k záveru, že trestná sadzba by bola pre neho neprimerane prísna a preto využil ustanovenie o mimoriadnom znížení a uložil mu trest pod dolnú hranicu trestnej činnosti a to v trvaní osemnásť mesiacov, ktorú výmeru považuje súd za dostatočnú. Výkon uloženého trestu podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, ktorú dobu považuje tiež za primeranú.

Aj u obžalovaného U. O. je súd toho názoru, že takýto druh trestu a v takejto výmere, je na jeho prevýchovu postačujúci a do budúcnosti mu zabráni páchať trestnú činnosť.

Vzhľadom k tomu, že si poškodená B. G. V. uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas a keďže bolo preukázané, že obžalovaný H. H. O. svojím konaním spôsobil zranenia poškodenej, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie a náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť boli uhradené zdravotnou poisťovňou, súd uložil len obžalovanému H. H. O. povinnosť nahradiť škodu titulom úhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť tak, ako si ich poškodená spoločnosť uplatnila.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.